

VELECKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 34 • PROSINEC 2025

Foto: R. Chvíla

Slovo starosty

Milí spoluobčané, dovoluji mi, abych se s vámi s blížícím se koncem roku opět podělil o několik zpráv z dění v naší obci za uplynulý půlrok. Bylo to období naplněné pracemi všeho druhu a změn, které mají společný cíl – zlepšovat prostředí, ve kterém společně žijeme.

Jedním z významných počinů bylo dokončení výsadby nových stromů. V průběhu měsíce listopadu bylo odborným lesním hospodářem panem Hrubošem a obecními zaměstnanci v lokalitě Olše v blízkosti nově vzniklých tůň vysazeno celkem 5 000 kusů sazenic javoru klenu. Tato nová výsadba přispěje především ke zlepšení životního prostředí, zadržování vody v krajině a zvýšení biodiverzity.

Další důležitou oblastí byla oprava a obnova polních cest. Tyto komunikace jsou důležité nejen pro zemědělce, ale mnohdy i pro pěší či cyklisty. Jsem rád, že stav polních cest se daří zlepšovat, a tak zvyšovat bezpečnost i komfort pro všechny, kdo je využívají. Poté, co se nám směnou pozemků podařilo získat do majetku cestu na Hrabovce, pustili jsme se do její náročné opravy. Práce v úseku Paseky, na tuto cestu navazující, jsme však byli nuceni kvůli nepříznivému počasí

přerušit. Pokračovat se bude za snad příznivějších podmínek zkraje příštího roku.

Změnou, kterou už mnozí z vás jistě zaznamenali, jsou také nové webové stránky obce. Ty přinášejí přehlednější informace, modernější vzhled a lepší dostupnost důležitých sdělení. Jejich modernizace byla nutná nejen z důvodu zkvalitnění informovanosti občanů, ale také proto, aby byly v souladu s aktuální legislativou a požadavky na přístupnost a zveřejňování informací. Naším cílem je, aby občané měli vždy rychlý a jednoduchý přístup k aktuálním informacím o dění v obci.

Rád bych se zmínil o plánované výstavbě cyklostezky, na kterou se mnoho z vás ptá. Projekt je v této chvíli ve finální fázi, nicméně jeho realizaci aktuálně brzdí administrativní procesy. Od dotčených orgánů stále čekáme na potřebná stanoviska a na

vydání všech nezbytných povolení, jež jsou potřebná ke stavebnímu povolení. Tyto kroky jsou u staveb tohoto druhu velmi časově náročné a bohužel je nemůžeme nijak urychlit, přestože bychom si to velmi přáli. Mohu vás však ujistit, že obec dělá maximum pro to, aby byl celý proces co nejrychleji dokončen a abychom se mohli posunout k samotné realizaci. O dalších podrobnějších úkolech a plánech, které ▶

Foto: R. Chvíla

Práce na sběrném dvoře

Foto: Fr. Juračka

Úprava polních cest

Foto: Fr. Juračka

► souvisejí s tvorbou rozpočtu na příští rok, bude zastupitelstvo jednat na zasedání, jež se uskuteční 15. prosince.

Na závěr mi dovoluje poděkovat všem zaměstnancům obce, zastupitelům, kolektivu mateřské školy, členům místních spolků a také vám občanům za spolupráci, podporu a vstřícnost. Velmi si vážím

toho, že se na rozvoji obce podílíme společně. Zároveň vás všechny srdečně zveme na nadcházející akce, pozvánky naleznete v tomto zpravodaji.

Vážení spoluobčané, přátelé, sousedé, za všechny zastupitele a zaměstnance obce přeji vám i vašim blízkým klidné a radostné sváteční dny, pevné zdraví,

mnoho štěstí a spokojenosti. Ať nás rokem 2026 provází vzájemná podpora, dobré zprávy a chvíle, na které budeme s radostí vzpomínat. Buďte šťastní!

**S úctou Tomáš Trtek
starosta našich Veletin
psáno 5. 12. 2025**

PF2026

Přejeme Vám i ušem Vaším blízkým požehnané vánoční svátky a u novém roce 2026 pevné zdraví, mnoho štěstí a spokojenosti.

Tomáš Trtek
starosta

Obec
Veletiny

René Hruboš
místostarosta

Volby

Parlamentní volby

Ve dnech 3. a 4. října byly uspořádány volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Voliči měli poprvé možnost prokázat svou totožnost pomocí elektronického občanského průkazu. Volební účast byla vysoká, v ČR 68,95 %, ve Veletinách se voleb zúčastnili 323 voliči z 432, to je 74,77 %. Odevzdáno bylo 321 platných hlasů.

Výsledky voleb ve Veletinách (vybírám pouze strany, které zde získaly alespoň jeden hlas):

mc

Číslo	Volební strana	Platné hlasy		
		Veletiny hlasů	Veletiny %	ČR %
6.	Svoboda a př. demokracie (SPD)	39	12,14	7,78
7.	Česká suverenita soc. dem.	3	0,93	0,18
8.	PŘÍSAHA občanské hnutí	1	0,31	1,07
10.	Česká republika na 1. místě!	1	0,31	0,22
11.	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	105	32,71	23,36
15.	Hnutí Generace	3	0,93	0,44
16.	Česká pirátská strana	22	6,85	8,97
17.	Koruna Česká (monarch.strana)	1	0,31	0,13
20.	Motoristé sobě	25	7,78	6,77
22.	ANO 2011	85	26,47	34,51
23.	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	20	6,23	11,23
25.	Stačilo!	16	4,98	4,30

Čápi

Čápí rodinka se letos opět rozrostla. Foto: R. Chvíla

Zahrajte ně, husličky

19. října

Do Veletin zavítal dobře sešraný soubor ochotníků z Ořechova se svou dramatizací textů ořechovského rodáka Jaroslava Němce, veselohrou Zahrajte ně, husličky. Představení zhlédlo na 60 diváků.

Foto: archiv souboru

Most

Od června probíhala rekonstrukce „Kamenného“ mostu na silnici do Hradčovic. Ředitelství silnic Zlínského kraje na opravu vydalo téměř 12 milionů korun, oprava spočívala v podstatě ve zbourání starého mostu a postavení nového. Silnice, která byla po celou dobu prací uzavřena, se opět otevřela v týdně před hody.

Foto: Fr. Juračka

Lampionový průvod

S dětmi a jejich rodiči jsme se sešli v lampionovém průvodu, který se opět po roce uskutečnil 21. listopadu. Na cestu vesnicí jsme si svítili lampiony a k tomu nám hrála hudba z rozhlasu. Ano, i tentokrát si děti musely zkusit stezku odvahy a odměnou

jim byly svítící náramky. V kulturním domě již na děti čekal náš oblíbený Dan Taraba, tentokrát se svým vystoupením Balónkový klaun. Po dlouhé procházce se děti mohly posilnit perníky, které byly upečeny v mateřské škole.

Mgr. Jitka Orlovská, DiS.

Adventní okenní kalendář

I v letošním adventu se v naší vesnici večer co večer postupně rozsvěcuje další okno s číslem udávajícím datum dne, kdy se okno rozsvítí poprvé. První adventní okno se rozzářilo 1. prosince a další okna se budou postupně rozsvěcovat až do Štědrého dne, přičemž všech 24 oken zůstane svítit až do 26. prosince. Děti

obcházejí rozsvícené domy s kartičkami a sbírají razítka, získávají odměny, pochutnávají si na sladkostech. Poslední den okenního kalendáře, tedy na Štědrý den, se všichni setkáme na místě, kde „zazáří“ první hvězda a přivítá Ježíše Krista“.

Mgr. Jitka Orlovská, DiS.

Foto: archiv MŠ

Mikuláš

5. prosince

Foto: R. Chvíla

Hody 24. až 26. října

Hodový fotbal 2025

Foto: Fr. Juračka

Hodový fotbal 1961

Foto: R. Pijáček

Foto: R. Chvíla

Ježíšku, prosím tě, přečti si mé psaní. Je krátké. Mám k tobě jen jedno přání...

Nový školní rok zahájila mateřská škola se 17 zapsanými dětmi ve věku od 2 do 6 let. Povinné předškolní vzdělávání v letošním roce plní pět dětí. Těmto dětem je poskytována pravidelná příprava na vstup do základní školy, včetně logopedické prevence. Předškolní děti navštěvují plavecké kurzy, které zajišťuje Plavecká škola Uherské Hradiště.

Měsíc září jsme ponechali hlavně nově přichozím dětem k adaptaci na prostředí mateřské školy.

Podzimní úroda jablíček byla bohatá, proto jsme si s dětmi udělali jablíčkový den. Moštovali jsme, upekli si jablkový závin, nakrájeli jablíčka na sušení, abychom si na nich mohli pochutnat i v zimě. A jelikož byla i velká úroda trnek, vrhli jsme se s dětmi na sbírání a společně jsme pak ve školce trnky zavařovali.

Pravidelně navštěvujeme naši paní kuchařku v její kuchyni, hlavně když se pečou perníčky. Ty jsme letos upekli na drakiádu a lampionádu. Upekli jsme je

i pro Mikuláše a perníčky nesmí chybět ani u vánočního stolu.

V polovině října uspořádala mateřská škola drakiádu, při níž jsme se s dětmi a jejich rodiči sešli na kopci u vysílače. Počasí nám našťestí přálo, a tak draci vyletovali vysoko do oblak. A nechybělo obcerstvení v podobě teplého čaje a perníčků.

Poslední říjnový den přicházela do školky halloweenská strašidýlka, která se musela vybavit pořádnou dávkou odvahy, neboť prostředí mateřské školy se zahalilo do temných barev. Světla zůstala zhasnuta, chodby byly osvětleny pouze svíčkami a malými světýlky. Všudypřítomní pavouci, záclony připomínající pavučiny, zářící duchové a strašidelné svačinky, to všechno navodilo tajemnou atmosféru Halloweenu.

V listopadu jsme se s dětmi jako každý rok vydali na hřbitov do Hradčovic, abychom si připomněli Památku zesnulých a rozsvítili svíci.

První divadelní představení, které jsme navštívili, byla Perníková chaloupka, klasická pohádka plná písniček a tanečních vystoupení. Jeli jsme na ni do kina Hvězda v Uherském Hradišti.

Jako každý rok, i letos za námi přijela paní Zuzana Zverbíková, která vede keramický kroužek v ZŠ Hradčovice. Děti mají práci s keramickou hlinou velmi rády a společně jsme tvořili téměř celé dopoledne.

Stihli jsme i vánoční focení dětí, letos opět s paní fotografkou Ivou Orlovskou. Fotografování proběhlo v jejím ateliéru. ▶

Foto: R. Chvíla

► Na svatého Martina jsme vyhlíželi první sněhové vločky a k tomu jsme si upekli svatmartinské rohlíčky.

S dětmi jsme v mateřské škole přivítali pana Tomáše Šulaje, herce ze Slováckého divadla, který za námi přijel s kouzelnickým vystoupením. Představení bylo nejen plné kouzel, ale také humoru a aktivního zapojování dětí do kouzlení.

Pravidelně docházíme i za paní Cimalovou do místní knihovny, abychom si prohlédli nové knížky a zaposlouchali se do pohádky.

Zapálili jsme první svíci na adventním věnci, nazdobili a rozsvítili vánoční stromy a společně se již těšíme na vánoční svátky.

Na blížící se svátky nás naladilo také divadelní představení Vánoční čas v kulturním domě v Uherském Brodě. Znamé postavičky Jů a Hele nám připomněly tradiční

vánoční zvyky, zazpívali jsme si koledy a zažili radost ze zimních radovánek.

Děti s velkými obavami v očích přivítaly ve školce Mikuláše s celou jeho družinou. Slibovaly mu, že nebudou zlobit, zazpívaly mu písničku a přednesly básničku.

A co nás ještě čeká, než se rozejdeme k vánočnímu stromu?

Ve spolupráci s místní knihovnou připravujeme vánoční besídku v kulturním domě, v mateřské škole přivítáme svatou Lucii, vyjedeme na vánoční dílničky do Slováckého muzea v Uherském Hradišti, rozbalíme dárečky u vánočního stromu a budeme se těšit na vánoční menu.

Jako vždy, i tentokrát chci poděkovat mým kolegyním, paní učitelce Mgr. Jitce Kupcové, školní asistentce Vendule Skálové a paní kuchařce Radce

Děckuláčkové. Děkuji jim za jejich obětavost, laskavost a pracovní nasazení, s nímž do školky přicházejí, a naplňují tak každý den pohodou a láskou k dětem.

Zastavte se a nechte svá srdce o Vánocích naplnit láskou. Přejeme vám krásné a pohodové Vánoce prožité v kruhu vašich blízkých a do nového roku hlavně zdraví!

*Ježíšku, prosím tě, přečti si mé psaní.
Je krátké. Mám k tobě jen jedno přání:
Ať jsou všichni v novém roce
takoví jak na Vánoce.
Ať jsou milí, mň se mračí.
Děkuji ti, to mi stačí.*

**Za kolektiv MŠ Veletiny
Mgr. Jitka Orlovská, DiS.**

Foto: archiv MŠ

Do knihovny pro knihy, hry i poučení

Většina návštěvníků knihovny si chodí půjčit něco ke čtení, ať už je to detektivka, romantika či jiný žánr. Často ale přicházejí i ti, co nečtou – třeba proto, že to ještě neumí. Ano, děti. A právě dětem, malým i odrostlejšími, byly věnovány prázdninové akce, které se odehrávaly v knihovně i mimo ni.

Hned zkraje července jsme ve Veletinách přivítali prázdnináře z příměstských táborů Dolního Poolšaví a vlčnovské školy. Děti z Veletin se svého Týdne v knihovně dočkaly až ke konci měsíce. Hráli jsme si se světlem a barvami, jedno dopoledne nám kousek svého řemesla ukázala knihařka Pavla Slunečková Surá, podnikli jsme výlet do Domu přírody Bílých Karpat ve Veselí nad Moravou, hrály se společenské hry a v pátek byl týden ukončen tradičně promítáním filmu.

Ani letos nechyběly srpnové Večerničky u kapličky. Aby se dětem nestýskalo po dálkách, mohly si v srpnu projít mořskou stezkou – malou šifrovačkou motivovanou životem v moři.

O prázdninách se odehrály i dva retro podvečery. Spolu s Šárkou Koničkovou jsme se pokusili vzkřísit staré přístroje a dětem promítli pohádkové obrázky z diaprojítaček, čtení doprovodných textů se ujali přítomní dobrovolníci.

Se školním rokem byly opět zahájeny schůzky klubu čtenářů, kam letos chodí předškoláci a děti mladšího školního věku. Na schůzkách vždy trochu čteme (snažíme se), trochu něco vyrábíme, děti se seznamují s knihovnou jako s místem, které je jim blízké.

Jelikož program letošního podzimu většinou z nás určila enormní úroda trnek, byla pro dospělé sezóna podvečerů v knihovně zahájena až po hodech. Každou středu pořádáme scrabble party. Scrabble je trochu zábava se slovy a písmeny i dobrý trénink mozku. Rádi přivítáme nové hráče

Vánoční aranžování

Foto: P. Tomanová

jakéhokoliv věku, pravidla hry nejsou složitá a rádi vás je naučíme.

Ve čtvrtek 15. ledna se můžete těšit na přednášku „chřibského průvodce“ Pavla Zrny o dálnici ve Chřibech a ve středu 11. února přijede Mgr. Jan Husák s přednáškou o Norsku a Špicberkách.

Přeji vám pěkné svátky i celý příští rok a hodně příležitostí k dobrému čtení.

Monika Cimalová
knihovnice

Malý velký malíř

V naší knihovně je nově k zapůjčení monografie malíře Václava Malého (1874 – 1935). Kniha, která vyšla teprve nedávno, nese název Malý velký malíř a jejími autory jsou manželé Jiří a Olga Hořavovi.

Václav Malý velkou část své tvorby věnoval dokumentaci krajů, zejména na Chodsku, ale přijížděl i k nám na Slovácko. Několik obrazů a ilustrací vzniklo přímo ve Veletinách, zaujmou však i reprodukce obrazů z Vlčnova, Uherského Brodu a dalších míst.

Klub čtenářů

Foto: M. Cimalová

František Holmes Ilík a kol.

Slovník nářečí

obcí regionu Dolní Poolšaví

Drslavice, Havříce, Hradčovice,
Lhotka, Veletiny a Uherský Brod

Slovník nářečí

Nářečí je stejně jako hudba, kroje či architektura součástí našeho kulturního dědictví, avšak velmi rychle se vytrácí. Už od mládí vnímá i František Holmes Ilík, známý jako primáš cimbálové muziky Burčáci a také jako publicista, který si nářeční výrazy během života zaznamenával.

V roce 2018 vyšel jeho Slovník nářečí obcí regionu Dolní Poolšaví: Kunovic, Míkovic, Podolí, Popovic, Sadů (Derfle) a Vések. Letos na podzim však spatřila světlo světa kniha, která se Veletin dotýká mnohem blíže, a to Slovník nářečí obcí regionu Dolní Poolšaví: Drslavice, Havříce, Hradčovice, Lhotky, Veletin a Uherského Brodu.

Slovník kromě základního souboru nářečních výrazů obsahuje také kapitoly zaměřené na úsloví a rčení, názvy rostlin, nadávky a erotiku, varianty křestních jmen a slova související s pitím (alkoholu).

Nářečí se podobně jako kroj může lišit už ve dvou sousedních dědinách, proto si autor, rodilý Míkovjan, přizval na pomoc „rodilé mluvčí“ z obcí, na které se v tomto slovníku zaměřil. Z Veletin na vzniku slovníku spolupracovala paní Božena Javorová a pan Stanislav Mihel.

Slovník byl vydán s podporou naší obce a dalších subjektů.

Autorský tým

Zleva nahore: Stanislav Mihel, František Holmes Ilík, Jan Řezníček

Zleva dole: Jana Chvílová, Pavla Snopková, Božena Javorová, Vladimíra Koničková

Foto: V. Koničková

mc

Chcete ilustrovat knihu pověstí z Veletin?

Víte o tom, že k Veletinám se váže řada pověstí? Možná znáte tu o Attilovi, o příchodu Cyrila a Metoděje nebo některou z pověstí o vodnicích. A víte o tom, že těch pověstí je tolik, že by vydalý na celou knížku?

Chtěli byste pomoci takovou knížku ilustrovat? Pokud ano a máte 8 až 20 let, neostýchejte se a přijďte v sobotu 10. ledna v 10 hodin do knihovny a dozvíte se víc.

Hasiči

O prázdninách, v sobotu 19. července, uspořádal spolek dobrovolných hasičů zábavu s kapelou V.S.P. Band. Děkujeme všem, kteří si přišli užít letní červencovou noc za doprovodu skvělé hudby a bohatého občerstvení.

Muži z naší jednotky pořádají různé brigády, ať je to sběr železa či činnost ve prospěch obce. Všem vytrvalcům, kteří se brigád pravidelně zúčastňují, patří velké díky.

Rádi v našich řadách přivítáme nové členy – podmínkou je úsměv na tváři a chuť pomáhat druhým.

My ženy jsme se letos rozhodly, že se zúčastníme hasičské ligy v okrese Hodonín, nazvané 4FIRE Grand Prix Hodonín. Hodonínská liga se nese ve velmi přátelském duchu a máme ji moc rády. Tato sezóna čítala celkem 13 závodů, na které jsme se každý čtvrtek pilně připravovaly na hřišti za Habartovým.

Pokud jde o umístění v soutěžích, tato sezóna pro nás nebyla moc úspěšná. V hodonínské lize patříme mezi ženami, které vyráží na upravený závodní pažit, k těm starším. Za velký úspěch jsme počítaly už to, že jsme byly schopny poskládat družstvo a vyrazit na závody.

Dne 2. srpna se konaly závody ve Skoronicích. Na perfektně připravené trati se nám podařilo získat krásné 3. místo. Nejúspěšněji jsme si vedly při našem předposledním závodě, který se konal 31. srpna ve Velké nad Veličkou. Z trati s asfaltovým povrchem máme velký respekt, strojník musí umět dobře předvídat a mít oči úplně všude. Tento závod nám přinesl to nejkrásnější umístění, v kategorii žen jsme získaly 1. místo. Při vyhlásování vítězů o nás pořadatelé pronesli krásnou větu: „Dlouho na to čekaly, až musely přijet do Velké nad Veličkou, naše miliónová děvčata z Veletiny.“ Tato věta nás zahřála u srdce. Na základnu jsme dovezly hned dva poháry: jeden za 1. místo, druhým je putovní pohár SDH Velká nad Veličkou v kategorii ženy.

Foto: J. Javor

Závodní sezónu pravidelně ukončíme soustředěním, při kterém objevujeme krásy naší vlasti. Letos jsme se vydaly na Valašsko, přesněji do Ratiboře. Turistický výlet z Trojáku přes rozhlednu Marušku pokračoval přes osadu Damašek do Hošťálkové a konečně zase zpět do Ratiboře.

Náš sbor, to nejsou jen závody. Jsme tu hlavně pro případ, kdyby bylo potřeba

pomoci spoluobčanům v tíživých situacích. Naše jednotka je díky podpoře obce Veletiny akceschopná a připravena k výjezdům.

Přejeme vám radostné a klidné prožití vánočních svátků ve společnosti vašich nejbližších. Do nového roku mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti.

**Za SDH Veletiny
Radka Děckuláčková**

Foto: R. Děckuláčková

Foto: V. Šebestíková

Oddíl stolního tenisu Veletiny-Drslavice

Oddíl stolního tenisu Veletiny-Drslavice založil kroužek stolního tenisu, do kterého zve děti od 5 do 15 let. Tréninky se zatím konají každé úterý od 17 do 18 hodin, v případě většího zájmu je

však možné dobu tréninku prodloužit. Vedoucími kroužku jsou Dominik Blažek, Martin Orlovský a Tomáš Zemánek.

Martin Orlovský

Foto: R. Chvíla

Při kateřinské zábavě, pořádané oddílem stolního tenisu, hrála kapela LORD

Foto: R. Chvíla

Zastavení s myslivci z Kojetína

Opět je tu doba adventu, blíží se konec roku a začínáme přemýšlet o tom, co všechno se za tento rok událo. Prosincové číslo zpravodaje jako obvykle přináší přibližně půlroční rekapitulaci dění v našem mysliveckém spolku Kojetínek.

Hned ze začátku bychom chtěli poděkovat všem, kteří navštívili či jakkoliv podpořili již tradiční Divočinu u muziky. Akce proběhla za krásného počasí na začátku září a mohli jsme opět ochutnat několik druhů zvěřinových specialit. Ochutnávka je pro náš spolek organizačně náročná, a to nejen vzhledem k vysokému věkovému průměru členů. Vážíme si každého, kdo se jí zúčastní a podpoří tím činnost spolku.

V září se ve Vlčnově uskutečnila také vernisáž výstavy Můj život spjatý s přírodou. Autorem výstavy, která se konala až do listopadu, byl náš člen, pan Antonín Mikulec.

Vystavené fotografie a preparáty představily návštěvníkům lásku pana Mikulce k přírodě a jeho putování po celém světě.

V listopadu se v naší honitbě konal společný lov na černou zvěř. Lov byl dopředu ohlášen a frekventované cesty v katastru obce byly předem označeny informačními tabulemi. Lov se skládal ze tří lečů, v první a třetí byla pouze zvěř srnčí a zaječí, v druhé leči se objevila zvěř černá. Lov byl úspěšný. Děkujeme tímto všem kamarádům, kteří přispěli k jeho výsledku. Závěrečný slavnostní výřad se konal u kapličky sv. Huberta, která letos oslavila již devět let.

16. listopadu se členové našeho spolku a kroužku účastnili hubertské mše v Uherském Hradišti, do jejíž přípravy i samotného průběhu se již tradičně zapojujeme.

Na podzim proběhla revize aleje nad ocelokůlnou, na jejíž již několikáté obnově se na jaře podílely i děti z Mysliveckého kroužku Kojetínek. Kroužek letos započal svůj třetí ročník. Deset dětí se setkává každou středu v klubovně v areálu bývalého družstva. Absolvujeme společně mnoho rozličných akcí, přednášek, návštěv odborníků. Stále platí výzva: pokud máte děti, které by se k nám chtěly přidat, kontaktujte nás.

Možná jste zaznamenali, že se po Zlínském kraji šíří nebezpečné nákazy myxomatóza a brucelóza, jejichž výskyt byl potvrzen u zajíců. Nalezený uhynulý exemplář z naší honitby byl před nedávnem předán k vyšetření na pobočku Krajské veterinární správy v Uherském Brodě. Podle výsledků zajíc neměl myxomatózu, k bakteriálnímu onemocnění brucelózou dosud nemáme výsledky. Nesahejte v přírodě na

Foto: archiv MS Kojetínek

Foto: R. Chvíla

žádné podezřeje se chovající nebo uhynulé druhy zvěře. Kadávery, případně zvláště se chovající jedince a jejich výskyt hlas-
te členům MS Kojetínek.

Již dávno začala sezóna přilepšování zvěři. Nezapomínejme, že do krmelců a krmítek nepatří pečivo, zbytky lidského jídla, jakékoliv nahnilé nebo plesnivé potraviny. Pokud chcete dát zvěři ježíška,

sáhněte po řepě, mrkvi, zrní, hrachu nebo třeba sušených jeřabinách. Více než jindy se také snažte udržet své čtyřnohé parťáky na vodítku, vždyť všichni potřebují klid a odpočinek.

Na závěr přidáváme přání, a to nejen čtenářům zpravodaje, ale i všem občanům, kamarádům, kolegům. A co je v tom přání skryto? Ať nás provází poklidný konec roku

2025 a ať se zase všichni brzy setkáme. Děkujeme vám, obci Veletiny v čele se zastupitelstvem za spolupráci a těšíme se na náš společný rok s číslem 2026.

Velecké myslivosti zdar!

**Za Myslivecký spolek
Kojetínek Veletiny
Jana Kollandová**

Foto: archiv MS Kojetínek

Foto: R. Chvíla

Podzimní výšlap na Vartovnu

Foto: Fr. Juračka

Stejně jako v předcházejících letech, i letos vyrazili příznivci turistiky na vycházku do podzimní přírody. Tentokrát do Vsetínských vrchů na rozhlednu Vartovna.

První zastávkou byla obec Seninka, která patří mezi nejmenší obce Valašska. První zmínka o Senince pochází z roku

1503 a dnes zde žije kolem 300 obyvatel. Dominantou obce je vrch Vartovna v nadmořské výšce 651 m. Název Vartovna vznikl pravděpodobně počátkem 18. století. V té době zde „vartovali“ neboli hlídali strážci zemských hranic – valašští portáši. Jejich hlídky měly sídlo

v nedaleké vsi Jasenné. Před blížícím se nebezpečím, v té době především ze strany uherských povstalců neboli kuruců, varovali vrchnost zapálením ohňů.

Než jsme vyrazili na turistickou trasu, navštívili jsme První valašské motomuzeum, které založil v roce 2009 soukromý sběratel pan Miroslav Tomanec, příznivec motoristického sportu. K vidění je zde unikátní sbírka 125 historických motocyklů, mapující historii motocyklového průmyslu v Československu. Nejstarší motocykl byl vyroben v roce 1929 (vznik firmy JAWA), poslední modely pocházejí z roku 1992. Kromě motocyklů je v muzeu i spousta starožitných předmětů denní potřeby.

Po prohlídce vzácných modelů jsme pokračovali směrem k rozhledně. Čekalo nás převýšení 223 m na dvou kilometrech. Po půlhodině už jsme byli u rozhledny, která je vysoká 37 m. Za dobré viditelnosti lze odtud vidět Beskydy i Velkou Fatru.

Po krátké přestávce jsme pokračovali po žluté značce se zastávkou v hotelu Sirákov na Syrákově. Tady nám přišla vhod polévka na zahřátí a doplnění tekutin. Pak byla před námi ještě druhá polovina trasy. Do Všeminy, kde náš výšlap končil, dorazili všichni v časovém limitu a pak už nás čekala jen cesta zpět do Veletin zájezdovým autobusem firmy Bobosped.

František Juračka

Muzejní spolek Kotovica

Foto: M. Címalová

K hodům, kdy je v obci asi nejvíc živo a dá se očekávat nejvíc návštěvníků, připravil náš spolek v muzejním domku novou výstavu. Tématem je svatba a její tradiční podoba ve Veletinách. Jádrem výstavy jsou archivní fotografie, z nichž nejstarší pocházejí od Lubora Niederla (mimochodem, letos jsme si připomněli 160. výročí jeho narození) a jejich originály jsou uloženy v archivu Národního muzea. Také díky rodinným fotoalbům zapůjčeným od některých spoluobčanů jsme mohli mapovat měnící se podobu svatby až do začátku 80. let minulého

století. Jako ženich a nevěsta byly oblečeny i krojované figuríny.

V pondělí po hodech ještě řada zájemců zhlédla videozáznam svatby z roku 1956. V těch několika málo dnech jsme zažili plno milých setkání a vyslechli mnoho vzácných vzpomínek. Výstava fotografií je v muzeu stále k vidění a pokud ji chcete navštívit, obraťte se na některého z členů našeho spolku.

Muzeum bylo otevřeno i na začátku prosince, kdy jsme se připojili k okennímu adventnímu kalendáři.

Dva z členů našeho spolku se coby pamětníci dobře znali našeho nářečí podíleli na přípravě Slovníku nářečí obcí regionu Dolní Poolšaví, jehož autorem je František Holmes Ilík a který vyšel teprve nedávno. Doufáme, že začátkem nadcházejícího roku budeme moci přispět k uvedení této knížky ve Veletinách a budeme vás moci pozvat na setkání s panem Ilíkem.

za Muzejní spolek Kotovica
Monika Címalová

Ženich si přichází pro nevěstu. Rok 1946.

Včelařská sobota nejen pro včelaře

Foto: J. Stučka

V sobotu 8. listopadu jsme společně se včelaři z Popovic pořádali dvě přednášky, které proběhly v sále obecního úřadu v Hradčovicích.

Dopolední část byla určena spíše pro včelaře. Přednášející Alexej Bezrukov nám předal spoustu svých zkušeností se

včelařením, léčbou a chovem včel v tzv. ležanech. Ležany jsou úly, ve kterých se prostor nepřidává do výšky, jak jsme většinou zvyklí, ale včelí dílo se rozšiřuje do šířky – jako by úl ležel. Tyto úly jsou v mnohém výhodnější, například pro použití v apidomcích, což jsou domky určené pro terapii s využitím včel. Člověk při apiterapii leží na úlech, dýchá úlový vzduch a včely jako živý organismus na něj příznivě působí. Lidé, kteří tuto proceduru absolvovali, udávají, že po hodině ležení v apidomku je člověk plný energie. My včelaři, kteří máme včely v buňce nebo jiném domku, to můžeme potvrdit. Od včel se vracíme plní energie.

Odpoledne přednášela paní Monika Jindrová, která posluchačům osvětlila mnohé o účincích včelích produktů na lidské zdraví, o možnostech jejich využití a o základních principech apiterapie. Přednáška byla velmi zajímavá. Zjistili jsme, jak závažné produkty nám včely poskytují. Ať je to propolis na záněty, med na rány a popáleniny, nebo také pyl, který je velmi zdravý a výživný. Přednášející popsala, jaký benefit poskytuje pobyt v apidomku, jaké úspěchy má v léčení včelím jedem nebo mateří kašičkou.

Už víme, že včela není jen nejdůležitější tvor na světě kvůli opylování, ale důležitá může být i pro zdraví nás lidí.

Chtěl bych poděkovat přednášejícím i všem, kteří se aktivně podíleli na přípravě, ale také všem, kteří se přednášek zúčastnili jako posluchači.

S pozdravem „Včelám dík“

Jiří Stučka
předseda ZO ČSV Hradčovice

10. výročí Cimbálové muziky Litera

Cimbálová muzika Litera vznikla v roce 2015. Tvoří ji osm muzikantů a především kamarádů, kteří nedávno oslavili deset let společného hraní. Její členové pocházejí z Vlčnova, Uherského Hradiště, Veletin, Starého Města a Uherského Brodu. Ve svém repertoáru se tak muzika zaměřuje především na písně a melodie ze slováckého Dolňácka, do jejichž

podání vnáší každý člen něco ze své části tohoto regionu.

Pro mnohé členy přestala být hudba pouhým koníčkem. Někteří se jí věnují studiem či profesně a mnozí působí i v dalších, nejen folklorních hudebních tělesech. Nejsme všichni jenom muzikanti, ale máme mezi sebou inženýra i právníka, který nás občas dokáže vysekat

z problémů (moc jich samozřejmě nemáme). O to víc si pak všichni cení chvíle, kdy se mohou sejít a společně si zahrát.

CM Litera pravidelně vystupuje na festivalech, kulturních akcích, ale také na tradičních hodech či krojových plesech. Muzika také spolupracuje s folklorním souborem Míkovjan.

Šimon Trtek

Dolní řada zleva: Břetislav Španěl (cimbál), Jiří Kučera (housele), Tomáš Trtek ml. (klarinet), Jan Knotek (viola)
Horní řada zleva: Marek Pavlica (housele), Šimon Trtek (housele), Sebastian Zámečník (kontrabas), Martin Janál (housele)

Foto: archiv CM Litera

Kmotřenka

Fany Hasmandová

Úryvek z črty *Kmotřenka, ke které se nechala autorka Fanny Hasmandová inspirovat životem jedné rodiny ve Veletínách. Děj se odehrává na začátku 20. let 20. století. Text vyšel na pokračování v Selských listech v roce 1925.*

Sníh tiše padá k zemi, v dědině zvoní raní klekáni; Olšava nespoutaná ledem šumí pod břehy a ze chléva, kde Anča dojí krávy, slyšet zpěv:

Chlapci Vlčnovjané,
majú koně vrané,
košuleny tenké,
ňadra vyšívané.

Kmotřenka šuká v kuchyni, Janek už češe koně. Kmotr se nachladil, chodí po dědinách, kde výboři kupovali kanca, tož leží v duchnách. „No, ale, kašleš!“ Vadí se kmotřenka. „Bylo ťa tam třeba? Jak dyby nebylo mladých chlapů, mosíja táhat staré chlapiska po dědinách a ve výboře se potom mudruje všelijak. Šak už si ve výboře pětadvacet roků, tož sas obci naslužil dost.“

„Tož co mám dělat, dyž mňa dycky zvolijú?“ ozval se kmotr z pohrádky.

„No, šak já nic neříkám, enom povídám, že měli poslat mladé chlapiska a tým starým už dat pokoj...“

Anča nese v hrotku mléko, cedí je a pobrukuje si druhý verš o chlapcích Vlčnovjanech.

„Ja dybys nepokúšala,“ brble kmotřenka. „Jak dybys nevěděla, že je advent. A prý koně vrané. Ba, majú vrané. Jak jedú vlčnovští, tož sa jím vraný enem nad konima znášajú.“

„Každý nemože mět tak tluště koniska jak my,“ odsekne Anča. „Hen Janisko jím dá zežrat gde co a dyž vidí, že dám kravám neco lepšího, už nadává.“

„Čuješ, starý?“ obrátí se kmotřenka ke kmotrovi. „Tem kravskám mosíme dat také neco zešrotovat, to není, milý brachu, enom tak, koniska všecno zmlátit a kravska žrat holú slámu. Pane, to by nám toho mléka moc nenavailý.“

„No šak daj,“ povídá kmotr, „a tych slépek trochu vymlať. Je toho jak čmelu, nenese to celú zimu a obilé to zežere také dost, to je výžera v domě, né koniska.“

„No šak to mosím pozabíjat,“ svoluje kmotřenka, „jedného vajca to neplechý nezneslo.“ Rozednívá se. Janek už jede do mlýna. Anča se chystá k sestře, na šijačku, kmotřenka zametá v síni. Dvorem jde nejmladší děvčisko Aneša. Bydlí u nejstarší provdané Maruše a chodí ještě do školy. Je vyšší než kmotřenka a nikdo by neřekl, že Aneša má teprv půl čtrnácti roku. Dnes letí tak nahonem k mamičce. Je to ze školy blíž než k sestře a potřebuje něco k ručním pracím. „Mamičko, slečna učitelka mňa poslali, že si mám donést na zástěru. Šak tu máte cosi na cíchy, tož mně toho kus dajte, ať mám co vyšívat.“

Kmotřenka se podívá na Anešu a praví: „Tak ťa tú metlú švacím, zadržané děvčisko, že

mňa víckrát dopalovat nebudeš. Což si pan-na, že chceš zástěru? Už sem ti párkrát řekla, že zástěru majú enem takové odrachmele, co lécu za vojákama. Pořádná, sedlcká děvčica, ta jaksepatriť fěrtúšek a nevěšá na sebe všelijakú potvornú „múdu“. Zatracená múda. Už aj v dědinách to začíná strašit. Ledajaká obrmanica si ušije zástěřiško, vlasy si napálí, papuče si nechá ušit panské a už ide jak opíca na smích. A hlupé děvčiska sa chcú opičit po ní. Pěkný šorec, fěrtúšek, pěkná kordula aj rukávce, k tomu červená šatka, to patří sedleckéj děvčici, ale žádná zástěra s jakýmasi kalnýrama. V tej škole vás na mú dušu také nic pěkného neučá. Enom hlupoty, tančit a zpívat ledajaké písničky. Psat a číst, to je to pravé, co sa má učít, ať sa sedlákom nenadáva, že sú hlupáci a sprostáci. To řekni slečně učitelce a už tahni.“

Aneša odhokpuje vesele. Pranic ji nemrzí maminčina řeč. „Šak co! Je to aj pravda. Rači si bude vyšívat jupku než zástěru.“

...

Kmotřenka dometla síň, tiše si zpívá vánoční.

Zpívala synu maticka
chtíc, aby spal,
byla to píseň slad'učká,
Pán naslúchal.

„Kdosi tluče na dveřa,“ volá kmotr; a kmotřenka jde otvírat.

„Pochválen buď žiškrístus,“ dráteník vchází do síně. „Tož navěkámen, a co nám nesete?“ ptá se kmotřenka dráteníka.

„Poslali ma sem vaši céra; tolko ma sem posílali, tož idem. Máte prý hrnce drátovat.“

„To máme, ale nevim, človíčku, lesti nejste drahý, víte k nám chodívá jeden velice šikovný dráteník a ten nebyl drahý.“

„Veru šak nevjete som li já drahý. Veru som vám ešče nepovedal.“

„No, já vás, dráteníčku, utiskovat nechcu. Pánbůh chraň, enom sa bojím, aby ste mňa nepřetáhli. Mám tych hrncíšků kopu. A bude to hodně peněz. Jak povídám, chodil k nám velice šikovný dráteník, ale včil u nás nebyl už dávno. Dala sem mu ráda aj oběd, enom dyž ty hrnciska dobře zadržoval.“

„Veru já drátujem také dobre a dáte-li ma neco ist, udělám to ešče lacinější.“

Smlouvali tedy obá, jak dráteník, tak kmotřenka. Dohodli se nakonec a už velice kamarádsky začali jeden druhému vykládat všelijaké příhody se života. Kmotřenka přinesla hrnce kávy, kus chleba. Dráteník pokračoval a zapíjel.

„Tož ten šikovný dráteník,“ vykládala kmotřenka. „byl u nás jak doma. Nedávno přijde a ptal aj nocleha. Proč by sa chudačisko nemohl vyspat v jizbě? povídám starému, dyž ho chtěl poslat na hůru. Ustlala sem mu v jizbě. Milý dráteník vrz dveřama, vrz zas druhýma a v jednomkusi chodil ven. Di sa tam podívat, povídám tomu našemu starému, gdo ví, co sa mu stalo. Snáď, bože nedaj, nemoc na něho přišla. Vtej sa milý dráteník utišil, a my sme také usnuli. Přededněm měl náš starý gdesi

jet. Víte, je v tom výboře a co chvíla ho kdesi kadysi honíja. Hned kupovat kanca, hned zas býka, a to máte vjednomkusi. Tož starý si ide přededněm do jizby pro boty, ale botů nigde a dráteníka také nigde. Ani by nám, bůh chraň a zavaruj nenapadlo, že by ich ukradl, ale podíváme sa pod pohrádku a tam vidíme krpce drátenické. Strela do tvéj duše. Tys nám zaplátil za nocleh. Starý hned letěl na nádraží a hajdy do Brodu. Přijeda tam, tož tu vidí, jak ten šikovný dráteník leze do vlaku. Náš starý hupky za ním. Dráp ho za halenu a vleče ho důle. Milém dráteníkovi boty vyzul, dál mu pohlavek a nechal ho jít s pánem bohem. Od tej doby sme toho šikovného dráteníka neviděli.“

Kmotřenka končí své vypravování, dráteníček se směje až se ohýbá: „Veru na mu milú dušku, byl to zašikovný dráteník keď kradol aj boty. Taký len dělá hodným a porádným dráteníkom hařbu. A len sa vám, tetičko, dívím, že sa na nieho nehněvate a ešče mu riekate šikovný?“

Kmotřenka se také směje: „Tož to není šikovnost, zebrat boty a utéct s něma? Na mú dušu, to bych já nedokázala.“

Odchází už kmotřenka chystat něco k vaření a dráteníček spravuje, usmívá se a šeptá sám sobě: „Veru byl to zašikovný dráteník!“

Z kuchyně slyšet zpěv. Kmotřenka přebírá fazole na polévku a při tom si zpívá:

Ovečko ztracená,
ach gde si, gde?
Ozvi sa, s bolestú
hledám tebe.

Zpívá jenom svaté písničky, protože se blíží vánoce – a světskou písní nechce Pána Boha pokúšat.

...

Přešly vánoce a přišla doba přástek a draček. U Olšovských drali peří. V malé jizbě za kuchyní bylo plno chasy i starých, takže ani lavice nestačily pojmut besedníky. Přišly napřed děvčice a potom i chlapci. Také vdaných a ženáčů bylo několik. Vykládalo se všelicos. Ovšem nejvíce se probíraly místní události jako krádeže, kdo je nemocný, kdo má nejvíc dluhů atd. Potom přišli na přetřes ti, co se chtěli ženit nebo vdávat, na to se začalo vykládat o strašidlech a nakonec zpívat.

Kmotřenka míníla, že za dnešních časů nejsou již lidé tak veselí, jak bývali jindy, a ty písničky nové „múdy“ také se jí nelíbily. „Ledajaké pánisko složí takovou ubečanú písničku, a už je v múdě. A ty staré, od lidí složené, ty už sa pomály zapomenú. Náš Janisko neumí kúsa písničky. Hned začne tu a hned zasej druhú. Ale ani ta ani druhá nestojí za kopanec.“

Chlapci se začali smát a Janisko řekl: „Já, vám se nigdá člověk nezavděčí.“

„To sa ví, že s takový škaredinú, jak ty zpíváš – né. Toť Šimek,“ ukázala na ženatého kmotrova bratra Šimona, „ten dyž byl slobodný a začal zpívat – tož to

už sa dalo počúvať. Šak aj včil by mohl nejakú spustiť, ať čujete, jaké ste proti němu žaby.“

„No, no, enom mňa tak, švagrová, nechvalte, ať mňa tu ešte nezduznijú (neztlukou). Je tu dost mladých šuhajů, tož ať zpívajú. Já už abych prodal boty a šel si kúpiť noty,“ žertoval Šimek.

„No enom nedělej zas drahotu,“ pobízela kmotřenka.

„Ale Jožka mně mosí pomoct,“ Šimek mrkl směrem ke kmotrovi.

„To sa ví, že pomožu,“ svoloval kmotr a odkládal fajfku. Byla to ta, co si koupil v Brodě místo gatí, a není divu, že byla kmotřenke trnem v patě.

Tentokrátě si fajky ani nevšimla, neboť oba ženáci začali zpívat:

Ti velečtí uradkové
tvrdého srděčka,
dali oni sobě nalít
starého vínečka.

Kmotřenka se přidala k ženáčům a chlapci jen se na sebe podívali.

„Kdyby jak, zpívajú ti staří kocůři pěkně,“ pomysleli si chlapci a začali aspoň přizvučovat. Také Anča vysokým hlasem se přidala k ostatním, ale kmotřenka řekla: „Kvičíš, jak dyby ťa na nože bral. Rači zavři hubu a počůvaj.“

A keď sa napili,
nuž sa poradili,
kerého by šuhajčička
na vojnu dostali.

Šimek dával za zpěvu takt rukou, a kmotr se měl k světu. Další verše zpívali jen trojice. Totiž Šimek, kmotr a kmotřenka. Chasa jenom naslouchala, a když dozpívali, nebylo pochvaly konce.

„Šak včil zas vy spusťte,“ smál se kmotr a honem zapaloval fajfku.

„No, abys neumřel bez tej faje,“ zabrblala kmotřenka a hodila po kmotrovi zlým pohledem.

„Já ti tvě kafisko nevyčítám,“ řekl klidně kmotr.

„Co sa sní, toho škoda není, a to sa také nezavidí, ale co sa pustí do větru, toho je škoda a stojí to za vyčítání.“

Šimek hleděl zamluvit tento kmotřenčin výpad, tož se honem ptal, mají-li koupené v horách dřevo. „Ja, co bysme měli. Už nebudem mět za chvílu ani čím psa ze dvora vyhnat, a toť starý na kup nešel.“

„Prý sa bude prodávat hen v oboře,“ ozval se kterýsi šuhaj. „Naši tatíček sa chystajú tam kúpiť provázek.“

„Ja, to sa načekajú,“ mínil zase Šimek. „Pani Kaunicová nepotřebujú peněz, tož ani dřevo neprodajú. Snád až pozděj, až budú potrebovat na nejaký výlet.“

„Jaj bože. Ta sa majú dobře,“ povzdychla kmotřenka. „Z ničeho nic stali sa hráběnků a na všecko ešte aj muž im umřel. Šák sa říká, že každý pořádný muž za rok po svajbě má umřít.“ Při tom se kmotřenka tvářila nevinně, ale do mužských jako když jedu naleje, tak je to poslední slovo. Ančisko začalo vysokým hlasem notit:

Foto: R. Chvíla

Za humnama nad dědinů,
za humnama nad dědinů,
seče tam šuhaj, seče tam šuhaj,
seče tam šuhaj – jatelinu.

Děvčice se k ní hned přidaly a chlapci přidali se k zpěvačkám.

Jatelina posečená,
jatelina posečená,
už je má milá, už je má milá,
už je má milá, podvedená.

Kmotr ještě ani nerozdýmal fajfku, už zas vyhasla, neboť se dal do zpěvu i se Šimkem. Kmotra sbírala sedrané peří do cíchy a honem přidávala na stůl, aby chasa neseďela podarebně. Venku začal Strakoš zuřivě štěkat; proto vyšla kmotřenka na dvůr, jestli snád tam někdo nelabůžná. V jizbě zpěváci dokončili píseň a čemusi se smáli. Kmotřenka stála na záspu a volala na Strakoša, který stále štěkal. „No už sa ti nedivím, že sa tak rozčiluješ,“ řekla psovi, když uslyšela, že za řekou huláká chasa. „Bože můj, netresci, ale to za našich dob nebývalo. Sú istě napití, dyž tak řvů. Ta neščasná vojna všecko zkazila.“ Div nezalomila rukama, slyšíc pustý zpěv a hulákání.

Po silnici šel houf mladiků a povykovali tak, že všichni psi v dědině začali výt a štěkat. Táhlí dále a za chvíli odnesl vítr jejich hulákání. Kmotřenka se podívala vzhůru k obloze, na níž zářilo nesčíslné množství hvězd. „Všecko sa na světě mění, ale tam sa nezměnilo nic,“ povzdychla hledíc vzhůru. „Bože, sme hříšní lidé, už nás více netrestej.“

Řeka, jíž ani nejsilnější mráz neumřel, šplouchala pod břehem, a toto šplouchání utišilo a skonejšilo kmotřenku. — „Snád zas budú lidé lepší, dyť, Bože můj, tolik sme vytrpěli. Snád božsků mūdrosťů obmyslí aj nás, slabě lidi.“

A ostrý severák zavanul od řeky, roztrásl i kmotřenku dumající na záspu. Strakoš, di si lehnůt,“ posílala psa do boudy, když se okolo ní lísal. „Já už idu také do izby. Je mně zima.“

„Ná, a co ty pabůžněáš venku,“ uvítal ji kmotr.

„Stojí na náspě v takové zimě a potom si naříká, že má dření v ručiskách.“

„Šak ty bys nevylezl,“ odsekla kmotřenka, „dyby sa to psisko aj roztrhalo, ty sa ven nepodíváš. Nám by mohli přes říku aj stodolu odněst, tobě by to bylo fuk.“

„A co ščekal?“ ptaly se děvčice.

„Ná, a cagoniska zvoříňali,“ vykládala kmotřenka. „Sú to škaredí rozgábenci. Myslím, že sa gdesi u muzigy napili a přišli sa rozkřikovat hen na most. No, to nebývalo za mých mladých roků.“

...

„Jejda a už píská jedenáct,“ ozvala se kterási z děvčic.

„Na mu dušu, tak ten večer utékl, ani sa mně nechce jít ven do tej zimy,“ řekl Šimek a zvedal se k odchodu.

„Šak my idem také,“ a chlapci se chystali k odchodu. Oblékali kožuchy a beranice natahovali na uši. Děvčice oprašovaly fěrtůšky i kacabaje, zamotaly se pak do vlnáků. Vyšly ještě dřív než chlapci. Anča svítila na mostek nebo bylo tma jak v pytlí. Větr ustal a sněhové vločky začaly se snášet s oblak k zemi.

„Budem mět do rána snihu po kolena, je ho plně nebe,“ prohodila kmotřenka, která vyšla také ven.

„Dobrou noc,“ volaly děvčice.

„Dobrou noc,“ odpovídaly kmotřenka s Ančou. Chlapci stáli dosud u zahrádky na mostku a kterýsi foukl do lampy. Zhasl jí rázem a Anča zahubovala. „Zatracení cagoni, šak to nic dobrého neudělá, enem na potvoru to vyvádá.“

„Joj, a ten splav jak hučí,“ kmotřenka naslouchala mlýnskému splavu.

Anča šla i s lampou do stavení.

„Pod' počůvat, jak cagoniska zpívajú,“ volala kmotřenka na Anču a tato honem vyběhla ven. Do tiché tmavé noci nesla se táhlá píseň.

Hubočí, hubočí,
kde sa voda točí,
kerá má frajéra,
nech tam do ní skočí.

připravila mc

Pozvánky

Štěpánský turnaj v tenise

pátek 26. prosince od 8.30
sportovní hala Kunovice

Koledování u kapličky

neděle 28. prosince od 16 hodin

Vánoční turnaj ve stolním tenise

pondělí 29. prosince od 13 hodin
kulturní dům Veletiny

Setkání na Pepčině

středa 31. prosince
ve 12 hodin společně
zpívání státní hymny

Chřibská dálnice

přednáška Pavla Zrny
čtvrtek 15. ledna od 17 hodin
knihovna

Farní ples

sobota 17. ledna
kulturní dům Veletiny

Velecké vepřové hody

sobota 31. ledna od 11 hodin
kulturní dům

Norsko a Špicberky

přednáška Mgr. Jana Husáka
středa 11. února od 17 hodin
knihovna

Fašank

sobota 14. února

Teambuilding po slovácku

bánovský divadelní
spolek Pod lampou
pátek 17. dubna od 19 hodin
kulturní dům Veletiny

Foto: R. Chvíla

Místní knihovna Veletiny
Vás zve na přednášku
publicisty, badatele a chřibského průvodce
Pavla Zrny
Chřibská dálnice
o stopách, které v Chřibech zanechal
nikdy nedokončený projekt
čtvrtek 15. ledna 2026 od 17 hodin

Velecký zpravodaj – vydává obec Veletiny. Prosinec 2025. Náklad 250 výtisků. Zdarma. Elektronickou verzi zpravodaje zašleme na požádání zdarma e-mailem. Redakce: Monika Cimalová. Příspěvky zasílejte na adresu monika@cimala.eu nebo odevzdávejte na obecním úřadě. Redakční rada: Mgr. František Juračka, Ing. Lucie Lukášová, Ing. Ilena Sobková. Sazba a tisk: KVARK AG, s.r.o.